

Ordføreren for forslagsstillerne (*Glistrup*) (FP):

Modstanden mod forslaget har været baseret på to synspunkter.

For det første har man henvist til, at folketinget så sent som her i 1975 har gennemført den pågældende lov, som vi nu vil have ændret, og ministeren har sagt, at man kendte jo indvendingerne den 11. marts, hvor Erhvervenes Skattesekretariat sender sin henvendelse, idet udvalget først afgav betænkning den 14. marts. Hvis der er nogen, der tænker tilbage på marts måned, så vil man erindre, at det var en noget forceret tid for arbejdet herinde i dette hus, og derudover var det jo således, at denne § 17 A var gemt dybt ned i et forslag, der stort set var en del af boligforliget og skulle gennemføres sammen med alle de andre boliglove. Derfor er der altså ikke hold i den indvending.

Det andet, man indvender fra modstandernes side, er, at man vil tilskynde restanterne til at indbetale deres skat. Det er selvfølgelig meget godt: hvis de kan betale al deres gæld, så skal de også betale deres skat. Om der er nogen særlig grund til at tilskynde folk til at trække på kreditten hos købmanden og så betale skattevæsenet fremfor at gøre det omvendte, det tvivler jeg noget på. I forvejen har skattevæsenet jo adskilligt mere effektive tilskyndelsesmidler — i form af et stort pantefogedinddrivelsesapparat — end den stakkels købmand til at få sine penge ind. Derfor er der ingen grund til yderligere at favorisere skattevæsenet ved, at man har fradrag for købmændsrenter, men ikke for skattevæsenetsrenter. Det er helt åbenbart, at reglen kun rammer den, der enten ikke er opmærksom på den eller er ude i nød og trang. Det er de virkelige sociale tabertilfælde, der rammes af denne regel. Når hr. Gydemark ikke kan se det, så beror det på én eneste ting, nemlig at han tilhører det radikale venstre, der som bekendt er inde i den vanetænkning, at hvis en mand er selvstændigt erhvervsdrivende, så er han ikke noget socialt tilfælde, så er der ingen grund til at tage sociale hensyn til ham; sociale hensyn, det er noget, man tager til LO-medlemmer og lignende. De personer, der virkelig bliver ramt af den gældende regel, bliver det kun, fordi de enten

ikke kender loven, eller fordi de simpelt hen virkelig er ude i nød og trang.

Har vi en rentefradragsregel, så må den være generel.

Det, som kommunister, VS og SF blander ind i debatten, er, om vi overhovedet skal have en rentefradragsregel. Man kan godt forstå, at de, der er modstandere af en sådan rentefradragsregel, også vil være tilbøjelige til at argumentere som følger: all right, kan vi ikke få den helt væk, så lad os få den halvt væk; har vi fået den halvt væk, så har vi fået lavet tilstrækkelig megen uro og ballade på området til, at vi nok har et grundlag for at få den fjernet helt. Ud fra den slags synspunkter kan jeg forstå, at man kan gå imod lovforslaget, men det undrer og skuffer mig unægtelig, at det konservative folkeparti og partiet venstre, Danmarks liberale parti, er at finde på den front.

Man tilskynder restanterne til at betale ved at sætte rentesatsen til en vis størrelse og ved at have et effektivt administrationsapparat i kommunerne, men ikke ved dette tilfældigt virkende at nægte fradragsret overhovedet.

Hr. Gydemark ville på ægte radikal vis bruge den givne anledning til at gøre lovgivningen endnu mere indviklet, end den er i forvejen, og indføre endnu en belastning i skattelovgivningen derved, at vi skulle have en af diskontoen afhængig varierende rente i de hundredtusindvis af gældsforhold, vi her taler om. Det er helt åbenbart, at det kun kan medvirke til at gøre forvirringen inden for skatteområdet endnu større og sabotere vort skattesystem, så forvirringen bliver endnu kraftigere.

Hr. Gydemark bragte ind i billedet et helt andet spørgsmål, der ikke vedrører dette, nemlig den omstændighed, at vi har ret store skatterestancer i dette land, 4-5 mia kr., nævnte hr. Gydemark — det er jo sæsonbestemt til en vis grad, afhængigt af, hvordan man regner med restskatterne her på denne årstid. Tallet er stort, og tallet er for stort. Men vi har for store skatterestancer her i dette land af én eneste grund, nemlig at vi har for store skatter. Hvis vi nedsatte skatterne, eventuelt helt fjernede indkomstskatten, så ville vi også få fjernet restancerne, både ved at der ikke ville opstå nye restancer, og ved at folk ville få penge til